

[Gustav Pedersen.]

Jeg vil dernæst gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Han var, såvidt jeg forstod, forarget over, at formanden for De samvirkende Fagforbund og to andre repræsentanter for arbejderbevægelsen havde været til møde med hr. Marshall i Paris, og han fortalte en historie om, at de var hentet i en amerikansk krigsflyvemaskine. Der er nogen forbavselse over, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen kunne komme til den opfattelse, for det forholder sig nemlig sådan, at Eiler Jensen var i Paris på det tidspunkt og altså ikke skulle transporteres i flyvemaskine, og de to øvrige, der skulle deltage i konferencen, startede med den normale rutemaskine på samme tidspunkt, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen startede med en anden maskine, der ganske vist skulle over på den anden side af jerntæppet. Der er altså ikke tale om, at man henter De samvirkende Fagforbunds repræsentanter i krigsflyvemaskiner, hverken amerikanske eller andre.

Så stillede det ærede medlem hr. Aksel Larsen deroverfor det tilfælde, at hr. Molotov lod Willy Brauer hente i en russisk militærmaskine til en frokost i Moskva, og talte om den forargelse, der ville opstå i den anledning. Jeg vil gerne sige for mit eget vedkommende, at på mig ville det ikke gøre indtryk. Når man iøvrigt tager i betragtning det afhængighedsforhold, der er mellem kommunisterne her i landet og Sovjetunionens ledere, ville det hverken gøre fra eller til, om Willy Brauer eller nogen anden blev hentet i flyvemaskine til Moskva, uanset om de skulle spise frokost med hr. Molotov, eller hvad de nu skulle gøre. Jeg ønsker dog her at understrege, at jeg ikke har villet provokere eller tænkt på at prøve at foranledige, at Willy Brauer eller nogen anden skulle få indbydelse til Moskva; hvis der sker noget ubehageligt i så henseende, er det i hvert fald ikke på vor foranledning.

Må jeg så sige til det ærede medlem, der også talte om 16 eller 15 mands udvalgene, at det ærede medlem har helt misforstået situationen. Der var ikke for mig tale om at skulle give en ekstra forklaring, fordi vi har dannet valggruppe med retsforbundet og det radikale venstre. Det har vi ingen anledning til, for vi skylder ikke nogen forklaring herpå. Det eneste, jeg sagde i den anledning, var, at jeg var forbavset over, at man fra kommunistisk side klagede i den anledning. Når man har pligt til at bekæmpe enhver form for reformisme

og opportunisme, hvad i alverden skal man så i udvalgene? Det, der foregår i udvalgene, er nemlig, at man prøver på, om man kan arbejde sig frem til et resultat, så man kan få en lov igennem; det er både reformisme og opportunisme — det er altså det, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordre til at holde sig strengt fra. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor der er sket ham nogen ulykke. Men jeg gentager: vi har ikke nogen anledning til at give ekstra forklaring her, for det er nu engang vor pligt at føre arbejdet videre, og dertil må vi anvende de lovlige midler, som er nødvendige, og det skal vi ikke give undskyldning for overfor dem, der aldrig nogensinde har villet gøre andet end prøve på at forstyrre arbejdet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gik helt udenom det spørgsmål, jeg rejste i anledning af hans tale til centralkomiteen. Det var den tale, hvori han fortalte, at hvis kommunisterne ikke tog rent og klart standpunkt i forhold til Sovjetunionen, ville de være forrædere mod Sovjetunionen. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har selv erkendt, at han har haft tid til at gå referatet af sin tale igennem. Det kan altså ikke være en fejltagelse, når der står, at danske kommunister kan være forrædere mod Sovjetunionen. Nu taler så det ærede medlem om, at det er det samme som at være forræder mod socialismen. Det er at tale udenom. Det er iøvrigt det, som det ærede medlem bebrejder sine egne folk, når de gør det. Der står rent og klart: forræder mod Sovjetunionen, en fremmed stat, der nødvendigvis må følge almindelige statsinteresser i sin politik udadtil; dens ledelse har i hvert fald danske arbejdere ingen indflydelse på. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Aksel Larsen har den opfattelse, at der i Sovjetunionen findes sådanne overmennesker, at de overhovedet ikke kan tage forkert, at de overhovedet ikke kan gøre noget, som ikke er rigtigt, at det, de organiserer, overhovedet ikke kunne have været gjort bedre. Hvis ikke der findes det, så er det noget ejendommeligt, at man, fordi man ikke har samme opfattelse af, hvad der er socialisme, er forræder mod et andet land.

Jeg har nævnt dette for at understrege, at det i virkeligheden slår fast, hvad vi allesammen har følt, og hvad vi inderst vidste, at danske kommunister ikke repræsenterer danske arbejdere. I en periode, hvor danske arbejdere har en hård tårn, er ude for mange angreb og store vanskeligheder og har alt deres sammenhold behov,